

FITXA PER A TREBALLAR

SUPER PEPO I MICA

Amb aquesta activitat treballem

Las faltes bàsiques en alimentació i salut que pateixen moltes persones.

La desigualtat com a creadora d'injustícies.

Els valors de la responsabilitat i l'esforç.

ODS: **1**, en reflectir la pobresa en la qual viu Mica i la seua família; **3** per l'important tema de la salut materna; **4**, per tot el que es reflecteix de la importància de l'educació; **5** perquè es veu reflectit el fet que en situacions de necessitat són les xiquetes les que solen encarregar-se de moltes tasques domèstiques, moltes vegades en detriment dels seus estudis i **10**, en tot el referent a la desigualtat econòmica que es reflecteix.

[Coneix els ODS.](#)

Durará

Una sessió.

Necessitarem

Conte o Vídeo *Super Pepo i Mica*

Cicles 1, 2, 3

Consideracions prèvies

Els autèntics superherois han de tindre una sèrie de capacitats que els permeten estar pendents de les persones i resoldre els problemes que se li plantegen. Deuen aprendre a observar, analitzar circumstàncies, informació, història, ...

Poden posar en pràctica aqueixes capacitats analitzant la informació que apareix en la història i sempre, ajudar altres persones a sensibilitzar-se de l'après en la història.

Hi ha diversos ensenyaments importants que es trauen d'aquest conte:

- El valor de la responsabilitat; entesa ací com l'acceptació dels nostres deures, malgrat les incomoditats que puguen derivar-se d'això.
- La importància de valorar el treball i l'esforç d'altres persones.

Desenvolupament

Llegir el conte o visionar el vídeo.

Prova d'atenció (opcional, depenent de l'edat de la classe)

En finalitzar la lectura iniciarem una ronda de preguntes per a assegurar-nos que han comprés el contingut del conte.

Hauran de respondre si les següents afirmacions són Vertaderes o Falses:

- Super Pepo utilitza l'avió per a viatjar al país de Mica.
- El somni de Mica era desfilant amb la bandera del seu col·legi en la Festa de la Primavera.
- Desfila amb la bandera qui traga les millors notes, encara que no siga un bon company/a.
- A casa de Mica tenen molts diners i una nevera plena de menjar.
- Mica va recollir llenya i la va vendre per les cases per a ajudar a la seua família.

- Mica és una autèntica superheroï perquè va ajudar a la seua família quan més ho necessitava i, a més, mai va deixar d'estudiar.

Cal reflexionar

Reflexionar sobre el contingut del conte, a partir de preguntes com aquestes:

- Quants personatges apareixen en el conte? Recordeu els seus noms?
- Sobre Mica; Què és el que més us ha agradat d'ella?
- Per què es posa malalta la seua mamà? Ocorre habitualment una cosa similar en el nostre entorn més pròxim?
- Com aconsegueix Mica ajudar a la seua família?
- Heu hagut de fer una cosa similar? Us imagineu com seria?
- Mereix portar la bandera? Per què?
- Què heu après de Mica?
- A quin supervilans identifiqueu en aquesta història malgrat no aparèixer directament en ella? Justifiqueu-ho.

Aquesta història té diversos ensenyaments importants. Comenteu les que més us hagen cridat l'atenció.

SUPER PEPO I MICA

A l'escola de superherois, hem començat el cicle de "Pràctiques de Superheroi". Ara ens toca demostrar, de veritat, tot el que hem après. Si no estem atents, perdrem les nostres capes i haurem d'esforçar-nos per a recuperar-les de nou.

El que ens va sorprendre va ser el primer treball que ens va manar la professora.

—Com sabeu, —va dir—, tot superheroi ha d'escoltar als altres per a poder ajudar-los, però també per a aprendre d'ells. Per això, el vostre primer treball es titularà: "Superherois d'altres països del Món".

—Què bé! —vaig pensar—, Coneixeré la història d'altres xiquets i xiquetes que viuen lluny d'ací, serem molt diferents?, com seran les seues escoles?, les seues capes seran dels mateixos colors que les nostres?...

—Com mola! —va dir Ignacio— I quan ens anirem de viatge? La meua cosina una vegada es va anar a un país que està molt lluny, va haver de muntar-se en un avió dotze hores per a arribar!

—Haureu de viatjar, —va dir la professora—, però posant en pràctica tot el que us van ensenyar en l'assignatura "El poder de la Imaginació".

—És veritat seño, se m'havia oblidat que, amb la imaginació, podem viatjar on vulguem i viure aventures emocionants. —va dir Ignacio.

Aqueixa mateixa nit, quan em vaig ficar en el llit, vaig tancar molt fort els ulls i quan em vaig voler adonar ja estava volant amb la meua imaginació a tota velocitat. Vaig arribar fins a un poblet on hi havia molts xiquets i xiquetes pels carrers, jugant i corrent d'un costat per a un altre.

De sobte, em vaig fixar en una xiqueta que anava carregada amb un munt de llenya. Era molt primeta i tenia els ulls molt grans. Es deia Mica i aquesta és la seua història:

Mica té huit anys i dos germans més xicotets, Fabián que té sis i Sara que acaba de nèixer.

La seua família no té molts diners, el seu papà treballa en el camp, però només algunes temporades curtes. En començar el curs, Mica s'havia proposat complir un dels seus somnis: desfilar amb la bandera del seu col·legi en la "Festa de la primavera". Només ho aconseguiria qui, traient bones notes, fora triat com a millor company. Ella s'esforçava molt per aconseguir aquest somni i si seguia així, portaria la bandera.

Però, en nèixer la xicoteta Sara, la seua mamà es va posar malalta, perquè les mamàs han d'alimentar-se molt bé perquè nosaltres puguem créixer quan estem dins del seu budell i, si no ho fan, com li va passar a la mamà de Mica, quan naixem, elles es queden sense forces.

Només li feia falta descansar i menjar bé per a posar-se bona, però per a ells és molt difícil aconseguir-ho. A la seua casa no hi ha una nevera plena de menjar com en la nostra i la poca que tenen l'han de repartir entre tots.

En tornar de l'escola, Mica s'encarregava de totes les tasques de la casa i de cuidar a la seua mamà i als seus germans. Però com van veure que amb el treball del seu papà no era suficient per a viure, ella va decidir eixir cada vesprada a buscar llenya al camp per a vendre-la després per les cases del poble i traure una mica més de diners. Així la seua mamà podria menjar i posar-se fort una altra vegada.

Amb tot això, Mica ja no tenia temps per a fer els deures i va deixar de traure bones notes. Altres xiquets i xiquetes li havien superat. Quan es va acostar la data de la Festa

de la primavera”, la seua professora va parlar amb la classe:

—Aprendre el que ens ensenyen els llibres és necessari, però estar pendents i ajudar als altres ho és molt més. Malgrat tindre menys temps, Mica ha continuat estudiant, però el més important, ha sigut valenta i ha ajudat a la seua família quan més ho necessitava. Crec que és ella la que mereix portar la bandera en la desfilada de la Festa de la Primavera.

Tots els xiquets i xiquetes de la seua classe van estar d'acord que havia de ser ella la que havia de portar la bandera i l'admiraven pel que havia fet.

Va arribar el gran dia. Mica portava orgullosa la bandera i no parava de somriure, però la seua alegria es va fer més gran quan va entrar en la plaça del poble i va veure com l'aplaudien orgullosos la seua mamà i els seus germans”.

Als xiquets i xiquetes de la meua classe els va encantar la història de Mica. La profe em va felicitar i ens va dir:

—És molt important que coneguem el que altres Superherois fan i aprenguem d'ells”.

—A més —vaig dir jo—, la seua història ens ensenya a valorar el que tenim: ací podem alimentar-nos bé, les nostres mamàs estan sanes i poden cuidar-nos, podem anar al metge si ens fa mal alguna cosa, anar a escola, estudiar i jugar. No sé com es diu la seua acadèmia de Superherois, però ha de ser de les millors del món, perquè nosaltres aconseguim fer el que ella va fer, hauríem d'estar estudiant fins a ser majors.